



Gorska reševalna
zveza Slovenije

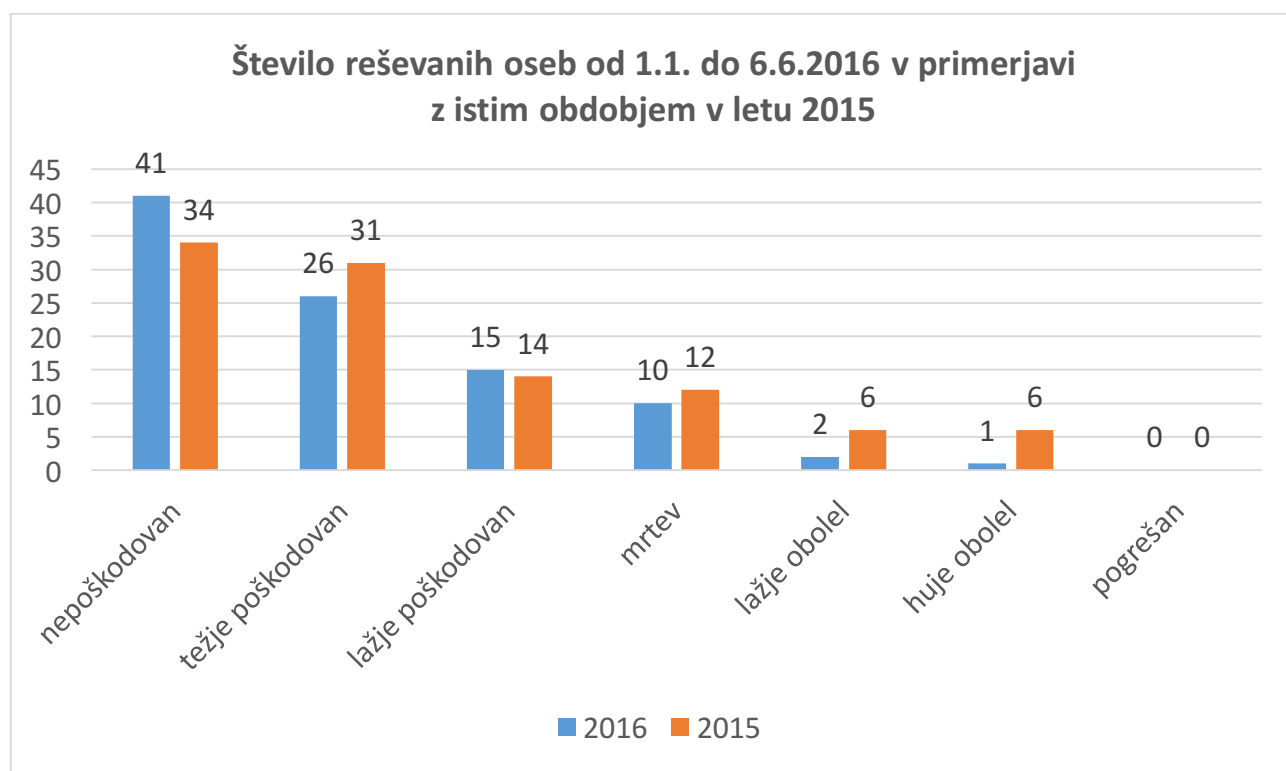
SI-4101 Kranj
Bleiweisova cesta 34, p. p. 245

T: +386 4 238 27 27

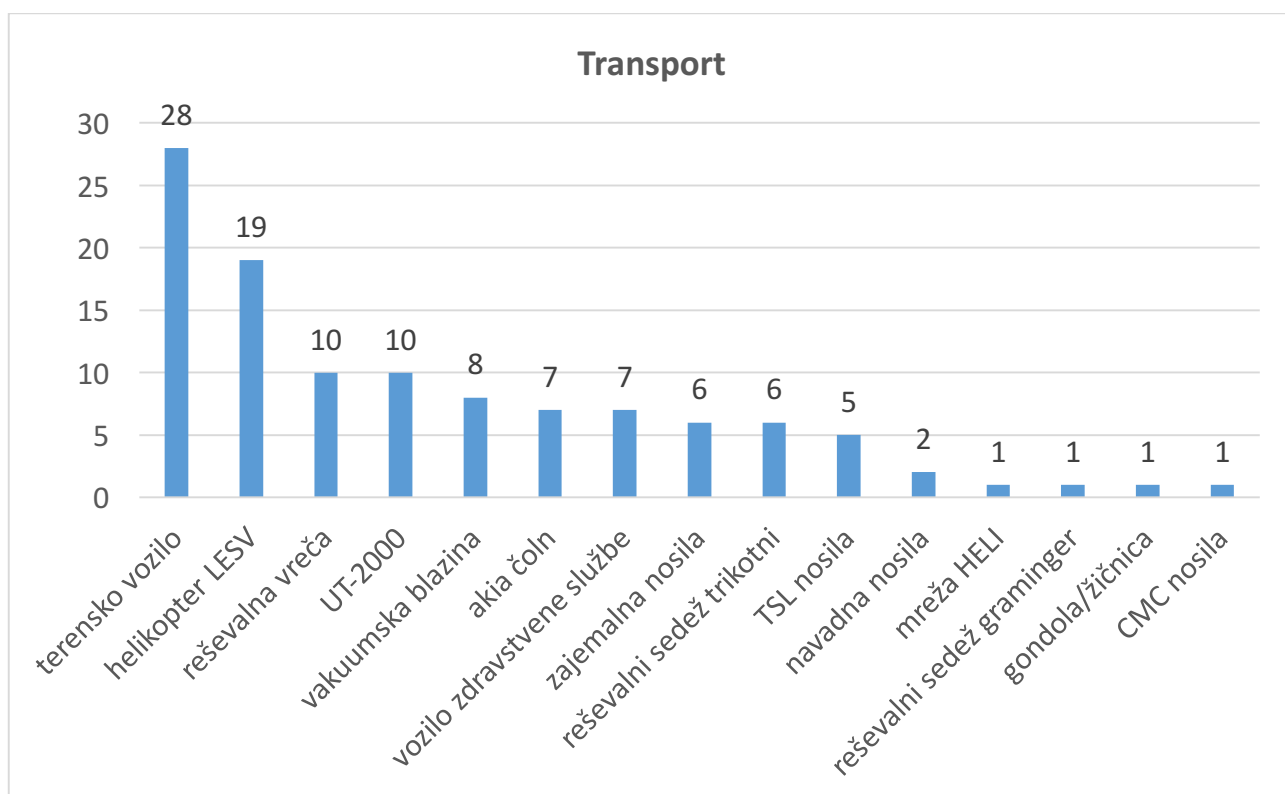
F: +386 4 238 27 25

E: grzs@siol.net

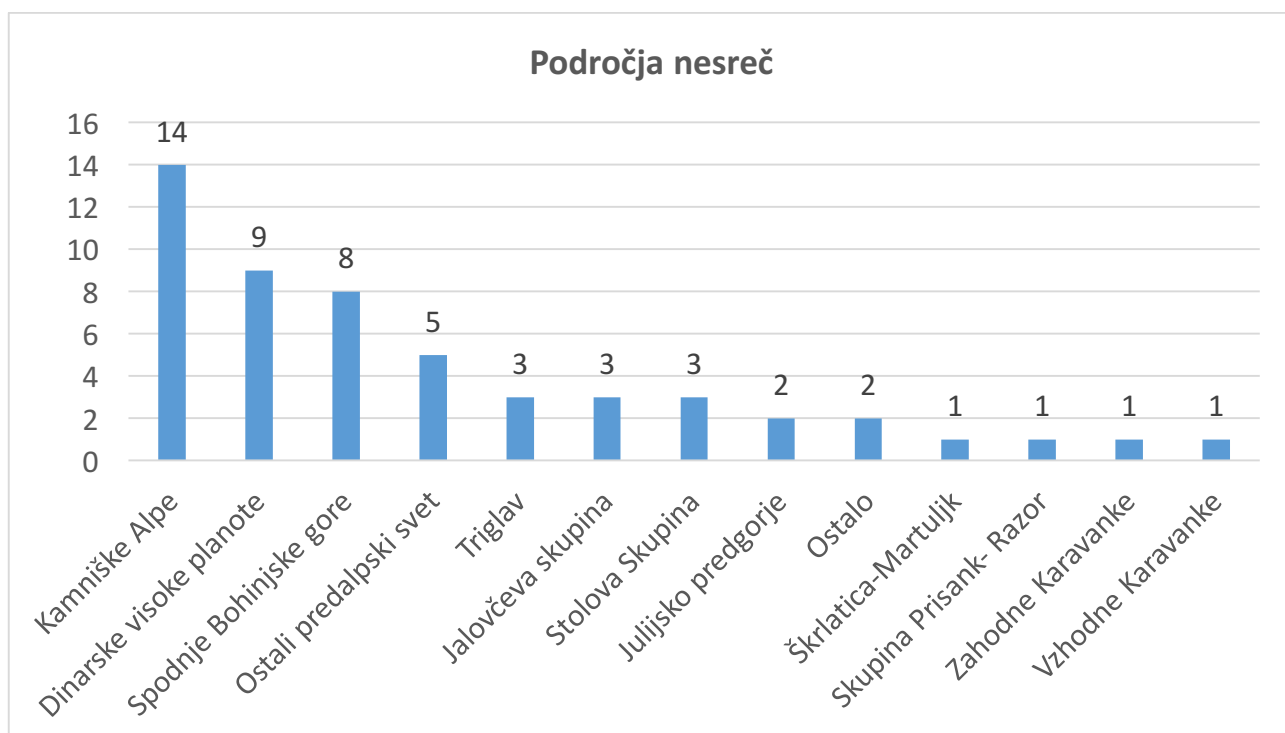
Statistika gornških nesreč od 1.1. do 6.6.2016



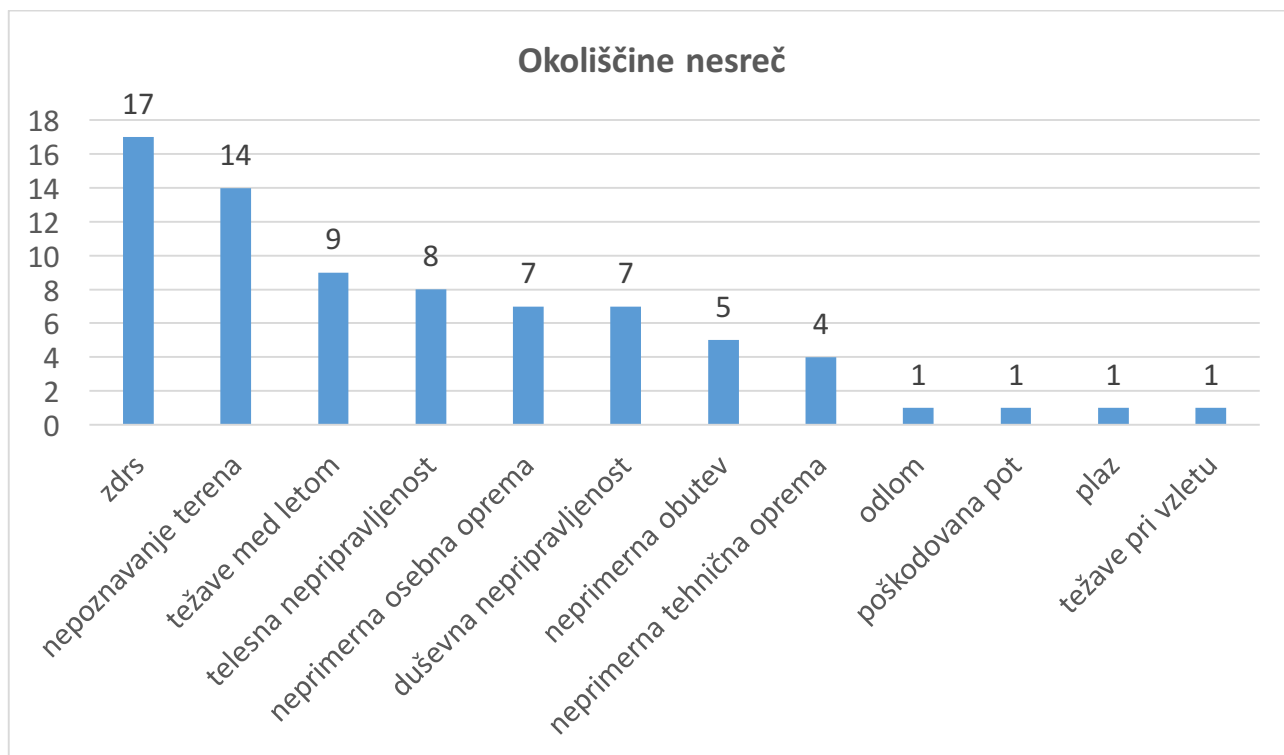
V primerjavi z letom 2015 je število nesreč nekoliko manjše, saj letos beležimo 95 posameznih primerov medtem, ko smo jih v letu 2015 v istem obdobju 8 več. Še vedno je zaskrbljujoče število mrtvih, saj smo v letu 2016 z gora pripeljali že 10 posameznikov iz različnih razlogov. Med njimi je žal tudi nekaj samomorov, ki so se pojavili že v letu 2015.



Kot vsako leto se največ intervencij še vedno izpelje klasično, se pravi s pomočjo ekipe na terenu in prevozom ponesrečenca do profesionalne medicinske oskrbe. V veliko pomoč in kadarkoli razmere (vreme, vidljivost, mesto nesreče ...) omogočajo se poslužimo prevoza in reševanja s pomočjo helikopterja. Statistika transporta se v glavni sezoni nekoliko spremeni predvsem na račun vsakodnevnega rednega dežurstva helikopterske enote na letališču Brnik, kar je zelo pozitivno, saj na takšen način ne obremenjuje dodatnih reševalcev, poškodovani pa je v najkrajšem možnem času v profesionalni medicinski oskrbi.



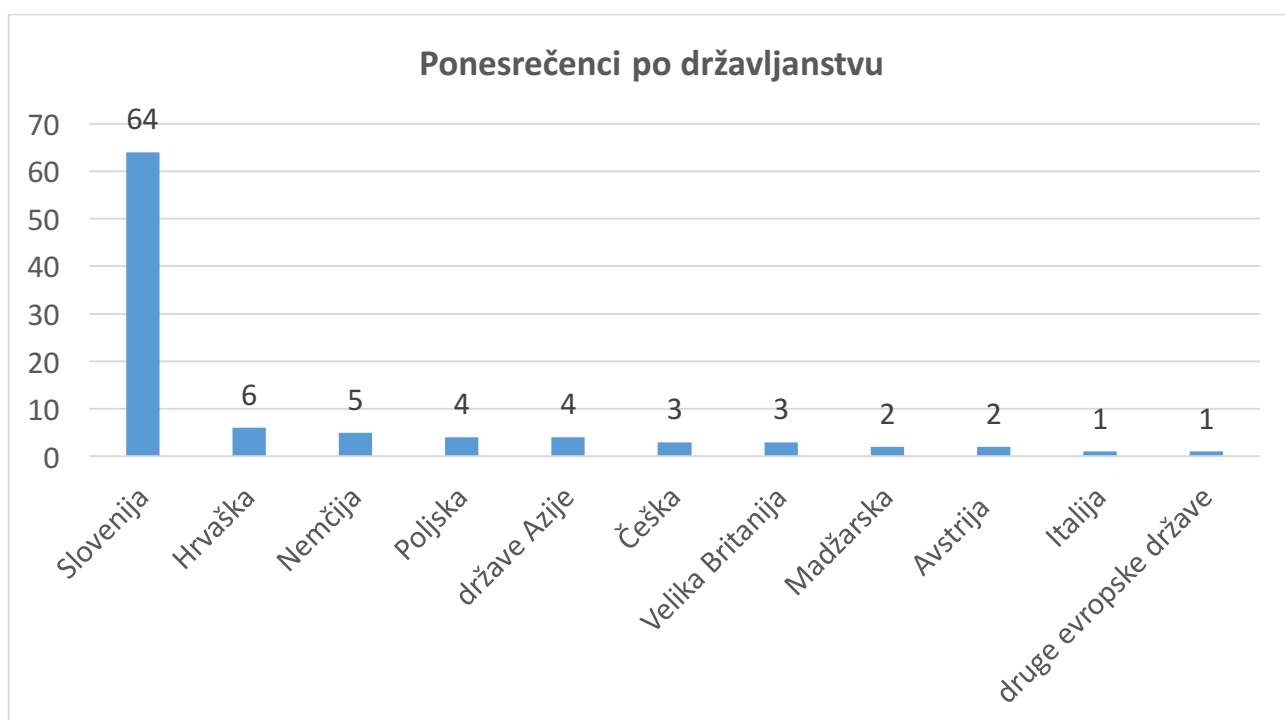
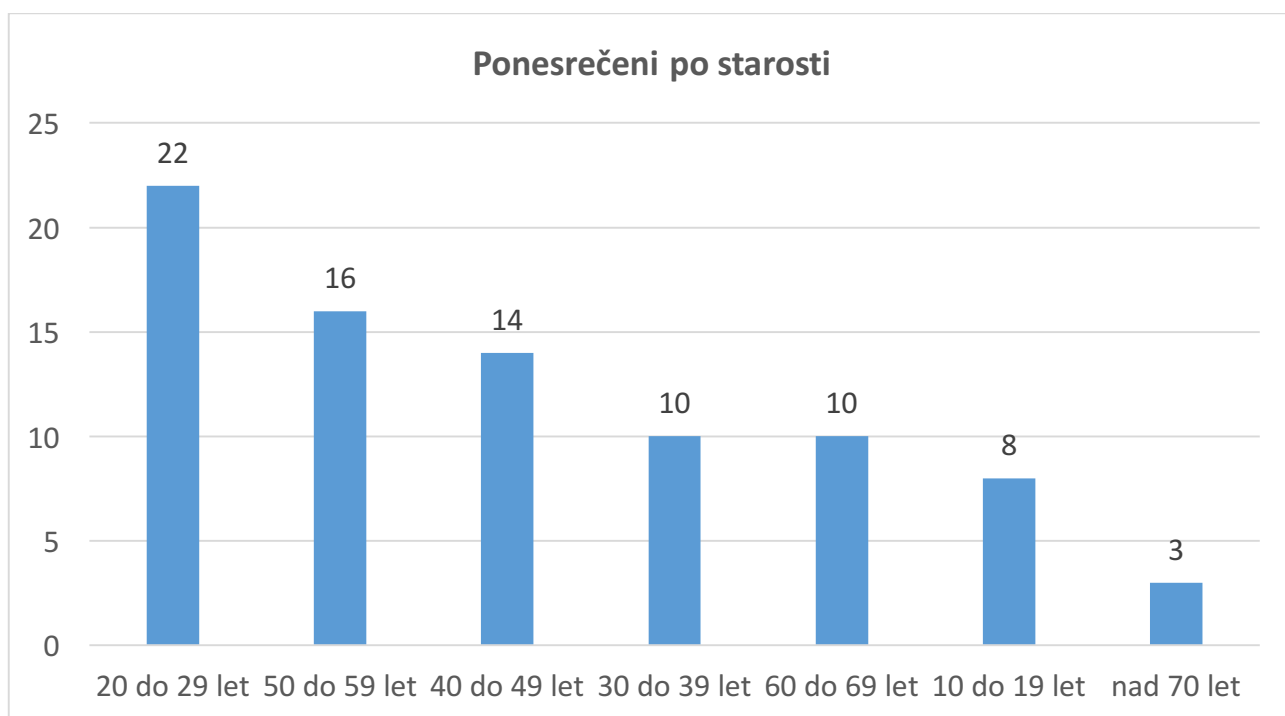
V začetku leta beležimo visoko število nesreč na področju Kamniško-Savinskih Alp, kar lahko pripišemo nekoliko lažji dostopnosti kamniških gora, ki je zavajajoča. Sploh na severni straneh Kamniško-Savinskih Alp je še vedno sneg, ki je zbit in pomrznjen in brez primerne opreme kaj hitro pride do nesreče oz. zdrs, ki je najpogostejša oblika nesreč v naših gorah in splošno v Alpah. Med najbolj obremenjena Društva GRS v začetku leta štejemo Kamnik, Tolmin, Radovljico in Bohinj.



Kot vsa leta je na prvem mestu zdrs, ki je posledica številnih dejavnikov, ključno vlogo pa odigra slaba priprava na turo, kamor štejemo tudi precenjevanje svojih sposobnosti – tura se namreč zaključi šele v dolini in ne na vrhu gore. Pot navzdol je marsikdaj še težja, saj smo utrujeni in s tem nepozorni.

Najpogostejši vzroki za nesreče so še vedno človeška malomarnost, neupoštevanje pravil hoje, objestnost, nepravilna oz. pomanjkljiva opremljenost, kratka slaba priprava na turo. Gore so specifično okolje, kjer lahko vsaka pomanjkljivost stane življenja, in ne poznajo polovičarstva. Premalo izkušenj, velikokrat tudi neprimerna oprema in obutev. Največ nesreč se zgodi zaradi zdrs – na mokri skali ali travi, na z zemljo umazani skali ali pozimi na zaledenelih pobočjih –, ki je posledica neprimerne obutve in pri sestopu tudi že utrujenosti ter neskoncentriranosti. Veliko ljudi se odpravi v gore po trenutnem navdihu in včasih se precenijo. Poleti, ko je vroče, ne poskrbijo za primerno hidracijo in se v gore odpravijo prepozno.

Podobno kot v letu 2015 sta po statistiki najbolj ogroženi skupini posameznikov med 20 in 29 letom in 50 in 59 letom. Razlog prve je mladost, največkrat neizkušenost ali pa iskanje adrenalina. Drugi pa t.i. drugi puberteti, ko imajo posamezniki občutek, da so v življenju nekaj zamudili in morajo ta manjko nadoknaditi.



Tudi v začetku sezone smo največkrat pomagali državljanom RS, sledijo naši južni sosedi Hrvati, nato Nemci in Poljaki.

Pripravil: Matjaž Šerkezi

Igor Potočnik, predsednik GRZS